

Későre járt

Amikor házadhoz értem,
a múlt idő áradt felém.
A szél hófúvást emelt
ajtód elé. Asztalodon
lámpád fénye puhán
szétterült. Ing gallérját
fordítottad, mintha új
lenne. Nadrágjainkat
foltoztad, illesztetted
bütykös ujjaid alá.
Későre járt, csend lapult
a házban. Hétköznapi
gondja örölt. Télre elég
lesz-e a tüzelőd? Holnap
kenyér honnan kerül
asztalodra? Kicsi ablakodon
kinéztél, s láttad, hogy apró,
sárga csiptetők tartják fent
a csillagokat. Templomi
csendben vetkőztél az
éjszakai pihenéshez.
Estéli imádságra ágyad
elé térdepeltél.